

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἐξωτερικοῦ :

Ετησία . . . δρ. 8,—

Ἐτησία φρ. χρ. 10,—

Ἐξάμηνος . . > 4,50

Ἐξάμηνος > > 5,50

Τρίμηνος . . > 2,50

Τρίμηνος > > 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκάστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὀδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος

Ἐν Ἀθήναις, 24 Ἰουλίου 1910

Ἔτος 32ον.—Ἀριθ. 34

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL]

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. (Συνέχεια)

Περίληψις τῶν προηγουμένων: — Ὁ Τιάρκος καὶ ἡ Ζινέττα ἔχουν κάμῃ μίαν μικρὰν γιδάμαζαν διὰ παιδιὰ καὶ μὲ αὐτὴν κερδίζουν πολλὰ καὶ εἶνε εὐτυχεῖς. Μίαν ἡμέραν μάλιστα, ποῦ συνέρρευσεν πολὺς κόσμος εἰς τὰ Ἱλυσία, διὰ τὰ ἰδιῶν παρτέλων ἰδιωτικῶν ἀμαξῶν, ἡ Ζινέττα ἐλπίζει ὅτι θὰ μαθεύσουν τριάντα φράγκα τὸ ὀλιγώτερον.

— Τ' ὀλιγώτερον! βεβαίονει καὶ ὁ Τιάρκος μὲ τὴν ἡρεμὸν εὐχαρίστησιν ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος βλέπει πραγματοποιούμενα τὰ τρελλότερα ὄνειρά του.

Ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ἐκείνην, δύο ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι κατεσκόπευαν ἀπὸ τινος μακρόθεν τὰ κινήματα τοῦ νεαροῦ γιδάμαξ, ἐπροχώρησαν καὶ ἔσπρωξαν τὸ πλῆθος τῶν γονέων ποῦ συνωστίζετο πέριξ τῆς ἀμαξῆς. Καὶ ἐνῶ ὁ ἓνας ἐκράτει ἀποτόμως τὰς γίδας ἀπὸ τὸν χαλινόν, ὁ ἄλλος ἐπέθετε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὄμου τοῦ Τιάρκου, λέγων :

— Δὲν μοῦ κάνεις, σὲ παρακαλῶ, τὴ χάρι νὰ μοῦ δείξης τὰ χαρτιά σου ;

Ὁ Τιάρκος τὰ ἔχασε.

— Τὰ χαρτιά μου ; ἐψιθύρισε κυττάζων τὴν Ζινέτταν, μὴ ἐννοῶν τί ἐζήτουν οἱ μαυροφόροι ἐκεῖνοι ἄνθρωποι μὲ τὰς χονδρὰς ράβδους ὑπὸ μάλῃς, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐκύτταζαν μὲ μειδίαμα σαρκαστικόν καὶ κακεντρεχές.

Ἐνθυμείτο ὁμῶς, ἀπὸ τὸν καιρὸν ποῦ ἐταξείδευε μὲ τὸ ἀμαξόσιτον τοῦ Βοδόγ, ὅτι πολλὰκις ὁ βασιλεὺς τῶν Βοημῶν, εἰσερχόμενος εἰς πόλεις καὶ εἰς χωρία, ὑπεχρεώθη νὰ δείξῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν χαρτιά μὲ σήματα καὶ μὲ σφραγίδας, τὰ ὅποια ἔ-

φερε πάντοτε μαζί του, εἰς ἓν μέγαλον χαρτοφυλάκιον. Ἀλλ' αὐτός, ὁ Τιάρκος, δὲν εἶχε χαρτιά. Κι' αὐτὸ ἀπεκρίθη ἀπλουστάτα πρὸς τὸν ἀστυνομικόν.

— Ἄ, ἤμουν βέβαιος ! ἀνέκραξεν ὁ τὸς μεγαλοφώνως διὰ νάκουσθῇ ἀπὸ τὸ πλῆθος ὥστε, μὴνες τώρα σεργιανίζεις τὰ παιδιὰ τοῦ κόσμου μὲ τὰμάξι σου, χωρὶς νὰ ἔχῃς ἄδειαν ἀπὸ τὴν Κυβέρ-

νησιν. Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι ; ποῖος εἶσαι ; Τυχοδιώκτης βέβαια ἢ κλέπτης !..

Εἰς τὴν ὕβριν αὐτὴν ὁ Τιάρκος ἐξάνεστη καὶ ἔκαμε νὰ ὀρμήσῃ κατὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ ἄλλα συνεκρατήθη ὑπὸ τῆς Ζινέττας καὶ ἠρκέσθη νὰ ἐρωτήσῃ μὲ ἀγανάκτησιν :

— Ἐγὼ κλέπτης ; Γιατί λέτε πῶς εἶμαι κλέπτης ;

— Γιατί ὅσοι δὲν ἔχουν χαρτιά, εἶνε κλέπται ! ἀπήντησεν ὁ ἀστυνομικός.

Διαρκούσης αὐτῆς τῆς σκηρῆς, μέγας κύκλος περιέργων εἶχε σχηματισθῇ γύρω εἰς τὴν γιδάμαζαν. Τὰ παιδιὰ ἐκλαίαν καὶ ἐφώναζαν, λέγοντα ὅτι ἦθελαν νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν ἀμαξάδα τῶν οἱ γονεῖς ὅσοι εἶχαν πληρώσῃ θέσεις, ἐζήτουν ἀπὸ τὴν Ζινέτταν νὰ τοὺς ἐπιστρέψῃ τὰ χρήματα.

Ἄλλοι ἐπαιρναν τὸ μέρος τοῦ μικροῦ γιδάμαξ, ἄλλοι ἔλεγαν ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχαν δίκαιον καὶ ὅτι ὅλοι οἱ τέτοιοι εἶνε κλέπται. Ἐπιτέλους, διὰ νὰ τελειώσῃ τὸ σκάνδαλον, οἱ ἀστυνομικοὶ διέταξαν τὸν Τιάρκον καὶ τὴν Ζινέτταν νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν μὲ τὰμάξι τῶν.

Ὁ Τιάρκος, φοβηθεὶς μὴ τὸν ἀναγνωρίσουν καὶ τὸν ἐναστέλουν εἰς τὸ Λύκειον, ἀπεφάσισε νὰ τισταθῇ μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις. Καὶ ἐνῶ αὐτὸς ἠγωνίστο ἀπεγνωσμένως, ἡ Ζινέττα ἐκλαίει, τὰ παιδιὰ ἐφώνηζαν, καὶ τὰ ἴδια τρομάζοντα ἐφώρμων κατὰ τοῦ πλῆθους μὲ κατεδρασμένα κέρατα.

«Μίλα λοιπόν ὅταν σοῦ μιλοῦν !...» (Σελ. 278, στ. 6'.)

Ἀνέλιπτος βοήθεια.

Τὴν στιγμήν ἐκείνην, μία ὥραιότατη ἄμαξα ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου ἐγίνετο ἡ κοσμογαλασιὰ. Εἰς τὴν ἄμαξαν αὐτὴν ἐκάθοντο δύο κυρίαί με πλουσίας ἐνδυμασίας, καθὼς καὶ μία μεγαλοπρεπῆς παραμάννα, κρατοῦσα εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἑνὸς μωρό. Παρὰ τὴν θυρίδα, ἐπὶ θαυμασίου μαύρου ἵππου, ἐκάλπαζεν ἑνας νέος συνταγματάρχης τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς ἐν μεγάλῃ στολῇ.

— Τί συμβαίνει, Λουδοβίγε; τὸν ἠρώτησεν ἡ νεώτερα τῶν κυριῶν δεικνύουσα τὸ ἀνάστατον πλῆθος καὶ τοὺς ἀστυνομικούς.

— Δὲν ξέρω, ἀπεκρίθη ὁ συνταγματάρχης· κάποιος μεθυσμένος βέβαια.

Καὶ ἡτοιμάσθη νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν καλπασμόν του πρὸς τὸ Λονδάν. Ἀλλ' ἡ δευτέρα κυρία ἐσηκώθη τότε ὀρθή, ἐξέβαλε κραυγὴν ἐν-πλήξεως καὶ ἤρχισε νὰ κτυπᾷ τὸν ἀμαξηλάτην μετὰ τὴν ὀμβρέλλαν τῆς, κ' ἰσχυρὰ μεγαλοφώνως:

— Κράτησε λοιπὸν τὸ λογά σου, βλάκα!.. Ἐγὼ θέλω νὰ ἰδῶ τί συμβαίνει... αὐτὸ μὲ διασκεδάζει καλλίτερα παρὰ νὰ πάω εἰς τὸ Λονδάν καὶ νὰ ψηθῶ εἰς τὸν ἥλιον, γιὰ νὰ ἰδῶ ἕνα σωρὸ ἡλιθίους!

Πρὶν κατορθώ-

σῃ ἀκόμη ὁ δυστυχὴς ἀμαξηλάτης νὰ σταματήσει τὸ ὄχημα, ἡ ὀρθὰ κυρία, ἡ ὁποία ἐξεφράζετο μετὰ τὴν ἐλευθεροστομίαν, ἤνοιξε τὴν θυρίδα, ἐπήδησε κάτω καὶ ἀνεμύθη μετὰ τὸ πλῆθος.

Οἱ περιπατῆται τὴν εἶχαν ἀναγνωρίσει καὶ ἤδη ἐψιθυρίζετο εἰς τοὺς ὁμίλους τὸ νόμα τῆς:

— Εἶνε ἡ στραταρχίνα Λεφέμπρ!

— Ναί, εἶνε ἡ κυρία Σάν-Ζέν!

Ἦτο πραγματικῶς ἡ Κα Σάν-Ζέν, ὀνομασθεῖσα ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Δούκισσα τοῦ Δάντσιγ, ἡ ὁποία, χωρὶς νὰ τὴν στενοχωρῇ διόλου ὁ νέος τῆς τίτλος, διηγουνίσθη γενναίως μετὰ τὸ πλῆθος, ἤνοιξε διόδον καὶ εὐρέθη ἀμέσως εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν θεατῶν.

Ὁ συνταγματάρχης Κορμᾶς ἐσπευσε νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ καὶ, μετὰ τὴν αὐθάδειαν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν εἶχον τότε ὅλοι οἱ στρατιωτικοί, ἠνάγκασε τὸν ἵππον του νὰ ἐκβῇ ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου. Οἱ περιπατῆται παρεμέρισαν ἔντρομοι πρὸ τοῦ ὀρθοῦ ἀξιωματικοῦ, ὁ ὁποῖος, ἐφιππος

ὡς ἦτο, ἐδέσποσεν ἀμέσως τῆς σκηνῆς καὶ τὰ εἶδεν ὅλα.

Οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχον κατορθώσει νὰ δαμάσουν τὸν Τιάρκον καὶ ἡτοιμάζοντο νὰ τὸν ἀπαγάγουν καθὼς καὶ τὴν Ζινέτταν, ὅταν ἡ Κα Σάν-Ζέν παρενέβη:

— Ἐ! εἴ! κύρ κλητῆρα! ἐφώνησε· γιὰτὶ συνέλαβες τὰ παιδιὰ;...

Κ' ἐπειδὴ δὲν ἔλαβεν ἀπάντησιν, ὤρμησεν, ἐστάθη πρὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ καὶ ἐξηκολούθησε:

— Δὲν ἀκούεις τί σοῦ λέω; Μίλα λοιπὸν ὅταν σοῦ μιλοῦν, κακόμοιρε!

Ὁ Τιάρκος ἐστράφη πρὸς τὴν φωνὴν καὶ ἐξέβαλε κραυγὴν χαρᾶς, ἀναγνωρίζοντας τὴν στραταρχίναν καὶ τὸν συνταγματάρχην του.

— Ἡ κυρία Σάν-Ζέν! ὁ συνταγματάρχης μου!... ἐκραύγασε· ἐλάτε λοιπὸν, βοηθηστέ με! Θέλουν νὰ μὲ πᾶνε στὴ φυλακή!

— Μπᾶ διάβολε! ἀνέκραξεν ἡ δούκισσα· καλὲς αὐτὸς εἶνε ὁ Τιάρκος!

— Μάλιστ' α, κυρία, εἶμαι ὁ Τιάρκος!.. καὶ θέλουν νὰ μὲ φιλικίσουν σὰν κλέπτῃ, ἐπειδὴ δὲν ἔχω χαρτιά.

Ὁ συνταγματάρχης, ἀναγνωρίζοντας τὸν προστατευόμενόν του, ἐπροχώρησε μέχρι τοῦ κλητῆρος καὶ τὸν διέταξε χαμηλοφώνως ἄλλ' ἐπιτακτικῶς:

— Ἀφίστε ἀμέσως αὐτὰ τὰ παιδιὰ!

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπεχείρησαν νὰ συζητήσουν:

— Μά, συνταγματάρχα μου...

— Ἀφίστε τα, σὰς λέγω, ὑπέλαβεν ὁ ἀξιωματικός. Ἐγὼ ἀναλαμβάνω τὴν εὐθύνην. Κάμετε, ἂν θέλετε, τὴν ἀναστροφήν σας πρὸς τοὺς προϊσταμένους σας.

Ἡ κυρία Σάν-Ζέν ἤλθεν εἰς βοήθειάν του:

— Μ' ἀφοῦ σὰς λέμε νὰ τάφιστε ἡσυχά! ἀνέκραξε. Τὰ γνωρίζετε μᾶλλον αὐτὰ τὰ παιδιὰ! Καὶ τί διάβολο! δὲν ἀξίζει σὰν ἕνα χαρτί νὰ τὰ γνωρίζῃ ἡ δούκισσα τοῦ Δάντσιγ;

Ἀκούσαντες τὸ ὄνομα τοῦτο, οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπεχώρησαν καὶ, ὑψώσαντες τὰς χεῖρας μέχρι τῶν πλῶν των, ἀπεσύρθησαν, ἐνῶ τὸ πλῆθος τοὺς ἐγυροῦσιν. Ὁ Τιάρκος, πρελλὸς ἀπὸ τὴν χαρὰν τοῦ διότι ἐγλύττωνε τὴν φυλακὴν καὶ συγχρόνως ἐπανέβρισκε τοὺς προστατάς του, ἤρπασε τὴν χεῖρα τῆς κα Σάν-Ζέν καὶ τὴν κατεφίλει θερμότατα.

Ἡ ἀγαθὴ δούκισσα ἐξ ἄλλου ἐκούπιζε μετὰ τὸ μανθῆλιν τῆς τὰ μάτια τῆς Ζινέττας, λέγουσα ἐμπρὸς εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὡς νὰ εὐρίσκετο εἰς τὸ σάλονι τῆς:

— Ἐλάτε, μικρά μου, ἡσυχάστε! Τὶ βλάκες καὶ αὐτοὶ οἱ ἀστυνομικοὶ νὰ πικραίνοντες τὴν χαριτωμένα παιδιὰ καὶ νὰ μὴ τὰ φέρνουν νὰ ἐργάζωνται μετὰ τὸ ὄρατὸ των ἀμαξάκι!...

Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ πλῆθος ὅλον ἐν ὠγκοῦτο τριγύρω των, ἐπενέβη ὁ Λουδοβίκος Κορμᾶς:

— Γιὰ τὸνομα τοῦ Θεοῦ, ἀγαπητὴ δούκισσα, πᾶμε πιά!

Καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν Τιάρκον, προσέθεσεν:

— Ἐσὺ ἔλα νὰ μᾶς βρῇς μετὰ μισὴ ὥρα στὸ Ἀνθισμ. ἐνὸ Κάνιστρο, εἰς τὸ ρεστωρὰν ποῦ εἶνε ἐστὴ γωνία τῆς ὁδοῦ Μορινύ. Ἐκεῖ τὰ λέμε.»

Παλαιὸ φίλοι.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, ὁ Τιάρκος καὶ ἡ Ζινέττα, ὀδηγοῦντες τὴν γιδάμαξαν, εἰσῆρχοντο εἰς τὸν κήπον τοῦ ρηθέντος ἐστιατορίου, ὅπου εἶχον προηγηθῇ ὁ συνταγματάρχης, ἡ Κα Σάν-Ζέν, ἡ Λευκοθέα καὶ ἡ παραμάννα μετὰ τὸ μωρό. Πρέπει νὰ εἰπωμεν ἀμέσως, ὅτι ἡ πρόωγ χορεύτρια εἶχε κρατήσῃ τὴν πρὸς τὸν Ναπολέοντα ὑπόσχεσίν τῆς, καὶ ἀφότου ἀπέκτινσε τέκνον, ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν σκηνήν.

Ἐκάθοντο ὅλοι, καὶ ἀφοῦ ἔφαγαν τὸ παχὺ τῶν τους, — ἐκτὸς τοῦ μωροῦ, εἰς τὸ ὅποῖον ἡ παραμάννα ἔδωκε τροφὴν κατὰ τὴν ἡλικίαν του, — ἤρχισαν τὴν σοβαρὰν συνομιλίαν.

— Λοιπὸν; ἠρώτησεν ὁ συνταγματάρχης τὸν Τιάρκον· θὰ μᾶς ἐξηγήσῃς πῶς σ' εὐρίσκει μετὰ τὴν γιδάμαξαν ἐστὺς δρόμους ἐνῶ σὲ εἶχ' ἀφίση εἰς ἕνα Λύκειο;

Ὁ μικρὸς Βοημὸς ἐκοκκίνισεν, ἀπέστρεψε τὴν κεφαλὴν, ἐδίστασε πολὺ νὰ ἀντιπαραστήσῃ... Ἐνθαρρυνθεὶς ὅμως ἀπὸ τὰς φιλικὰς ἐκδηλώσεις τῆς στραταρχίνας καὶ ἀπὸ τὸ ἀγαθὸν μείδιμα τῆς Λευκοθέας, ἤνοιξεν ἐπιτέλους τὸ στόμα του καὶ τὰ διηγήθη ὅλα: πῶς ἐστενοχωρεῖτο καὶ ὑπέφερεν εἰς τὸ Σχολεῖον καὶ πῶς ἀπεφάσισε νὰ δραπέτευσῃ διὰ νὰ εὕρῃ τὸν προστάτην του καὶ νὰ τὸν παρακαλέσῃ νὰ τὸν κατατάξῃ εἰς τὸν στρατόν, ὅπου καὶ ἡ Ζινέττα ὑπηρετοῦσε τότε ὡς ὑπο-καντινιέρα.

Ἡ διήγησις αὕτη ἐνθουσίασε τὴν κυρίαν Σάν-Ζέν.

— Ἀλήθεια; ἀνέκραξε σύρουσα πρὸς αὐτὴν τὴν νεάνίδα· ἀλήθεια ἔκαμες καὶ σὺ καντινιέρα σὰν ἐμέ;

— Μάλιστ' α, κυρία, ἀπεκρίθη ἡ Ζινέττα· αἶ, εἶνε ὥραϊον ἐπάγγελμα!

— Ἐμένα θὰ μοῦ πῆς; ὑπέλαβεν ἡ στραταρχίνα· εἶνε τὸ ὀραϊότερον ἀπ' ὅλα! σὰς βεβαίω ὅτι θὰ προτιμούσα νὰ εἶμαι

ἀκόμη καντινιέρα, παρὰ ποῦ εἶμαι τώρα δούκισσα.

Ὁ συνταγματάρχης ὅμως, ὀλιγωτέρων ἐπιεικῆς ἀπὸ τὴν Καν Σάν-Ζέν, ἤρχισε νὰ ἐπιπλήττῃ τὸν Τιάρκον.

— Ἐκαμες πολὺ ἄσχημα, μικρὲ μου, τῷ εἶπεν αὐστηρῶς. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ θὰ θυμώσῃ πολὺ ἐναντίον σου. Νά, μὲ μιὰ τρέλλα, κατέστρεψες τὸ μέλλον σου.

Ἡ δούκισσα, ἡ ὁποία δὲν ἤμπορεῖσε νὰ μείνῃ πολλὴν ὥραν εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, ἐσηκώθη:

— Μάλιστ' α, εἶπε, τὸ παιδί ἔκαμε ἄσχημα, ποῖος λέγει ὄχι;... Ἀλλὰ καὶ σὺ δὲν πρέπει νὰ τὸ μαλλώνῃς ἔτσι. Ἐξέχασες λοιπὸν τὰ δικὰ σου; Τὰ ἴδια δὲν ἔκανες ἐστὶν ἡλικία του; Θυμᾶσαι μιὰ φορὰ ποῦ ἦσουν στὸ στρατό, καὶ τῷ σκαπὲς κυρὰ γιὰ τὸ Μιλάνο;...

— Ἐ, καλὰ τώρα!... διέκοψεν ὁ Λουδοβίκος Κορμᾶς· καὶ ἐγὼ εἶχα ἀδικο νὰ κάνω τοῦ κεφαλιοῦ μου...

— Ναί, ἀλλὰ πρέπει νὰ κρίνῃς τοὺς ἄλλους μετὰ καποῖαν ἐπιεικείαν. Τὶ διάβολο! Ἦθελα νὰ σ' ἐβλάπα καὶ σένα, ἂν σ' ἐφυλάκιζαν ἔτσι ὡς ἕνα Λύκειο!... Ποτὲ δὲν σοῦ τῶκαμαν, ἀλλ' αὐτὸ, βλέπεις, δὲν ἐμπόδισε νὰ γίνῃς συνταγματάρχης.

Ἡ Λευκοθέα ἐνευε πρὸς τὴν στραταρχίναν νὰ παύσῃ ἀναπτύσσουσα τὰς θεωρίας τῆς, τὰς κάπως ἐπικινδύνους διὰ τὸν ὄρον ὅμως νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὁ κ. Δημαρχος καὶ μερικοὶ δημοτικοὶ Σύμβουλοι. «Βέβαια, εἶπαν πολλοί, διὰ νὰ κάμνουν καὶ ἐδῶ τὰ ρουσφέτια των!» Ἀλλὰ τί μᾶς μέλει! Τὸ ζήτημα εἶνε νὰ στέλλωνται εἰς τὴν ἐσχολίαν ὅσοι τὸ δυνατόν περισσότερα πτωχὰ παιδιὰ. Ἄν θὰ προτιμῶνται τώρα τὰ συστημένα ἀπὸ τὴν Καν Σχλημάν ἢ τὰ συστημένα ἀπὸ τὸν κ. Δημαρχον, μᾶς εἶνε ἀδιάφορον. Τὸ καλὸν νὰ γίνεσθαι καὶ ὅσοι τὸ κάμνῃ ὁποῖος θελήσῃ!

Πρέπει δὲ νὰ ἐμολογησώμεν, ὅτι πρὸκειται περὶ μεγάλου καλοῦ. Εἰς τὰ σπινθήκια αὐτὰ, τὰ ὁποῖα θὰ κτιθεσθῇ ἐπὶ τῆς, θὰ γίνωνται δεκάτ' αἱ εὐποραὶ παιδιὰ ἐπὶ πληρωμῇ, καὶ πτωχὰ δωρεάν. Καθὲν δὲ θὰ φιλοξενηθῇ 15-20 ἡμέρας, διὰ νὰ παραχωρήσῃ κατόπιν τὴν θέσιν του εἰς ἄλλο. Φαντασθῆτε λοιπὸν πόσα παιδιὰ εἰς τὸ διχαστὴν τοῦ καλοκαιριοῦ θὰ εἰμποροῦν νὰ κάμνουν ἐκεῖ τὴν ἐσχολίαν των! Ἀλλὰ καὶ πόσα ἐξ αὐτῶν θὰ ἔχουν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἐσχολῆς, — εἴτε ἀδυνατισμένα κατόπιν ἀσθενείας, εἴτε φύσει καχεκτικά καὶ ἀδύνατα, — καὶ θὰ σώζωνται κυρίως ἐκτικῶς διὰ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἀέρος καὶ τῆς διαίτης ἐπὶ δύο-τρὶς ἑβδομάδας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ τοῖς ἦτο ἀδύνατον ἢ πολὺ δύσκολον χωρὶς τὸν εὐεργετικὸν αὐτὸν Σύλλογον, χωρὶς τὰ ἐσχολικά σπινθήκια του, ποῦ θὰ παρέχωνται δωρεάν ἢ ἀπὸ

(Ἐπεταὶ συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Η ΕΞΟΧΗ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Ἀγαπητοί μου,

ΝΟΡΙΖΕΤΕ ἴσως — διότι, νομίζω, κάποτε σὰς τὸ εἶπα, — ὅτι μερικαὶ φιλόανθρωποι κυρίαί των Ἀθηνῶν ἐσυλλογίσθησαν τὰ πτωχὰ καὶ ἀδύνατα παιδιὰ, ποῦ τὸ καλοκαίρι ἔχουν τὴν ἀνάγκην ἐσχολῆς. Καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς κυρίας Σχλημάν, — ἡ ὁποία εἶχε καὶ τὴν πρωτοδουλίαν, — ἱδρυσαν ἕνα Σύλλογον, τοῦ ὁποίου ἀποκλειστικὸς σκοπὸς εἶνε αὐτός.

Ὁ Σύλλογος ἔγινε πρὸ καιροῦ. Φαίνεται δὲ ὅτι ἐν τῷ μεταξύ ἀπέκτισε καὶ μέλη πολλὰ καὶ περιουσίαν. Καὶ τὴν περιουσίαν αὐτὴν ἀπεφάσισε τώρα νὰ χρησιμοποίησῃ, κτιζὼν ἐσχολικὰ σπινθήκια κατὰλληλα, ἐξήγησε δὲ ἀπὸ τὸν Δῆμον νὰ τῷ παραχωρήσῃ δωρεάν τὸ γήπεδον εἰς μιὰν ἐσχολίαν τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ Δῆμος, καθὼς εἶδε εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἐδέχθη νὰ κάμῃ τὴν δωρεάν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὁ κ. Δημαρχος καὶ μερικοὶ δημοτικοὶ Σύμβουλοι. «Βέβαια, εἶπαν πολλοί, διὰ νὰ κάμνουν καὶ ἐδῶ τὰ ρουσφέτια των!» Ἀλλὰ τί μᾶς μέλει! Τὸ ζήτημα εἶνε νὰ στέλλωνται εἰς τὴν ἐσχολίαν ὅσοι τὸ δυνατόν περισσότερα πτωχὰ παιδιὰ. Ἄν θὰ προτιμῶνται τώρα τὰ συστημένα ἀπὸ τὴν Καν Σχλημάν ἢ τὰ συστημένα ἀπὸ τὸν κ. Δημαρχον, μᾶς εἶνε ἀδιάφορον. Τὸ καλὸν νὰ γίνεσθαι καὶ ὅσοι τὸ κάμνῃ ὁποῖος θελήσῃ!

Πρέπει δὲ νὰ ἐμολογησώμεν, ὅτι πρὸκειται περὶ μεγάλου καλοῦ. Εἰς τὰ σπινθήκια αὐτὰ, τὰ ὁποῖα θὰ κτιθεσθῇ ἐπὶ τῆς, θὰ γίνωνται δεκάτ' αἱ εὐποραὶ παιδιὰ ἐπὶ πληρωμῇ, καὶ πτωχὰ δωρεάν. Καθὲν δὲ θὰ φιλοξενηθῇ 15-20 ἡμέρας, διὰ νὰ παραχωρήσῃ κατόπιν τὴν θέσιν του εἰς ἄλλο. Φαντασθῆτε λοιπὸν πόσα παιδιὰ εἰς τὸ διχαστὴν τοῦ καλοκαιριοῦ θὰ εἰμποροῦν νὰ κάμνουν ἐκεῖ τὴν ἐσχολίαν των! Ἀλλὰ καὶ πόσα ἐξ αὐτῶν θὰ ἔχουν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἐσχολῆς, — εἴτε ἀδυνατισμένα κατόπιν ἀσθενείας, εἴτε φύσει καχεκτικά καὶ ἀδύνατα, — καὶ θὰ σώζωνται κυρίως ἐκτικῶς διὰ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἀέρος καὶ τῆς διαίτης ἐπὶ δύο-τρὶς ἑβδομάδας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ τοῖς ἦτο ἀδύνατον ἢ πολὺ δύσκολον χωρὶς τὸν εὐεργετικὸν αὐτὸν Σύλλογον, χωρὶς τὰ ἐσχολικά σπινθήκια του, ποῦ θὰ παρέχωνται δωρεάν ἢ ἀπὸ

μικρᾶς πληρωμῆς. Διότι μὴ νομίζετε ὅτι καὶ τὰ εὐπορα παιδιὰ εἶνε πάντοτε εἰς θέσιν νὰ κάμνουν ἐσχολήν. Ἔως τώρα ἐχρηιάζετο νὰ πηγαίνουν οἰκογενειακῶς, νὰ ξεκουροῦν ὅλην τὴν οἰκογένειαν. Τὶ φασαρία καὶ τί ἐξόδον! Εἰς τὸ ἐξῆς ὅμως θὰ εἰμποροῦν νὰ πηγαίνουν μόνον τῶν, χωρὶς τὴν οἰκογένειαν, διότι οἰκογένειαν θὰ εὐρίσκουν ἐκεῖ.

Σημειώσατε, ὅτι ἡ ἰδέα εἶνε νέα μόνον διὰ τὴν Ἑλλάδα. Διότι εἰς τὴν Εὐρώπῃ τὸ σύστημα αὐτὸ εἶνε πρὸ πολλοῦ ἐν χρήσει. Ὑπάρχουν ἐκεῖ πλείστοι Σύλλογοι ὑπὲρ τῆς ἐσχολῆς τῶν ἀπόρων, οἱ ὁποῖοι συνάξουν κατ' ἔτος χρήματα πολλὰ. Μάλιστ' α εἰς τὰ παιδικὰ περιδικά, ὡς ἡ Διάπλασις, διενεργοῦν ἐκεῖ ἐράνους μετὰ τῶν συνδρομητῶν των διὰ τὸν ἴδιον σκοπόν. Τὶ φυσικώτερον! τὰ πλούσια καὶ εὐτυχῇ παιδιὰ νὰ προσφέρουν διὰ τὴν ἐσχολίαν τῶν πτωχῶν καὶ δυστυχισμένων! Δι' αὐτὸ νομίζω ὅτι καὶ ἡμεῖς ἠμπορούσαμεν νὰ ἔλθωμεν εἰς ἐπικουρίαν τοῦ ἔργου τῆς Κας Σχλημάν...

Ἀλλ' ὄχι! Γνωρίζω ὅτι δὲν θὰ κάμωμεν μεγάλα πράγματα... Ὀλίγα δεκάδραγμα ποῦ θὰ συναχθοῦν, εἰμπορεῖ καὶ νὰ λείψουν. Οἱ ἰδιοὶ μας ἐνθουσιάζονται εἰς τὴν ἀρχὴν, ἀλλὰ σιγὰ-σιγὰ τὰ λησμονοῦν ὅλα. Δὲν βλέπετε τί γίνεται μετὰ τοὺς ἀπόρους μας; Δὲν κατορθώσαμεν ἀκόμη νὰ ἐγγράψωμεν οὔτε δέκα, ἐνῶ εἶνε ἑβδομήντα αὐτοὶ ποῦ περιμένουν.

Εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ ἔρανος ἐπήγαγε λαμπρά. Καθεὶς ἐπροθυμοποιεῖτο νὰ στείλῃ, ὅτι ἠμποροῦσεν, ἀπὸ μιᾶν δεκάραν ἕως μιᾶν δραχμῇ. Ἐπειτα — τίποτε! Κάπου-κάπου τώρα νὰ στείλῃ κανεῖς. Οὔτε τρεῖς τὴν ἑβδομάδα... Καὶ ὅμως ὅλοι θὰ ἠμποροῦσαν νὰ στέλλουν ἀπὸ 10 λεπτά τὸν μῆνα καὶ νὰ συνάξωνται ἑκατοντάδες δραχμῶν κατ' ἔτος πρὸς ἐγγράφην ἀπόρων. Λεῖπει ἡ δεκάρα; Ὁχι βέβαια. Λεῖπει ἡ προθυμία, ἡ φροντίς, ἡ συμπάθεια πρὸς τοὺς πτωχοὺς ἢ ἀληθινῇ, ἢ ὁποῖα θὰ ἐνθουσίεζαν πάντοτε τὸ πρὸς αὐτοὺς καθήκον.

Σας ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΤΟ ΤΙΜΟΝΙ

Ἡ ἀσπρὴ βάρη ἀπ' τὸ γυαλὸν πέρα σὸ μῦθον πᾶει καὶ κῆρ' ἀνήσυχον, πρελλὸν σὲ πρὸν μὴν τὴν κτεπάει.

«Ἀπλῶς τ' ἀλευκο πανί, κ' ὁ μῦθός τ' ἀφουσκώνει, κράτει, βαρκαρή, τὸ σχοινί, κρατοῦμε τὸ τιμόνι.»

«Ὁχι! εἰσὶ ἀνάθηκα μικρὰ κ' ἀδέσποτοι κυβερνῆται μὴν ἀγρυπνοῦν τὰ νερά καὶ σὸ λειπὸ πνιγνῆται.»

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

352. Γωνία μετά Πυραμίδος

+	*****	=	Ρωμ. επιστήμων.
+	*****	=	Φονικόν ὄργανον.
+	*****	=	Σάτυρος.
+	*****	=	Πτηνόν.
+	*****	=	Σάτυρος.
+	*****	=	Ἡρώς τρωϊκός.
+	*****	=	Γίγας.

Ἡ κάθετος τῆς Πυραμίδος καίει· κατά σειρὰν δὲ ἐκ τῶν κάτω σχηματίζονται: μέγας πλησίον τῆς θαλάσσης, ὄνομα γυναικός, ζῶον, σύμφωνον.

*Εστέλη ὑπὸ τῆς Ἀργυρᾶς Πανοσιλίνου

353. Εξάγωνον διὰ Μαγικοῦ Γράμματος

*** Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων
 *** ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς
 *** ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχη-
 *** μάτισε ἄλλας τόσας λέξεις, δυνα-
 *** μένας νάποτελέσουν κατὰ σειρὰν
 τὸ ἄνω ἐξάγωνον:

ὀπλή, λόγος, ἄγριος, χῆρος, ροδή.

*Εστέλη ὑπὸ τοῦ Κανχίματος τῆς Ἡπειρώου

354. Κεκρυμμένον Γνωμικόν.

Ἀφαιρούντες τρία γράμματα ἐξ ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων καὶ συναρμολογοῦντες τὰ λοιπὰ καθ' ἣν εὐρίσκονται σειρὰν, σχηματίσας γνωμικόν:

Μῆλος, παῖς, ἵππος, πίστις, ἔτος, υἱός, θέμα.

*Εστέλη ὑπὸ τῆς Βάρκας τοῦ Κανάρη

355. Γρίφος

ρανρανραν	ραν	ρανραν	ραν	ραν	λελελελε
ρανρανραν	ραν	ρανραν	ραν	ραν	λελελελε
ραν	ραν	ραν	ραν	ραν	λελε
ραν	ραν	ραν	ραν	ραν	λελε
ραν	ραν	ραν	ραν	ραν	λελε
ραν	ραν	ραν	ραν	ραν	λελε

*Εστέλη ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Μανδολινιστοῦ

Τέλος τοῦ 120 Διαγωνισμοῦ.

*Απὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου ἀρχίζει ὁ νέος Διαγωνισμὸς Λύσεων.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 24

240. Ἰπινόμη (Ι, φί, νομή.)—241. Λάρος-Πάρος-φάρος-βάρος.—242. *Υς-σύ.—244. Πᾶς ὁ ὕψων ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται.

243. ΣΕΡΑΠΙΣ 245. ΔΕΥ-ΚΑ-ΔΙ-ΩΝ
 Ε Α Ο Κ ΚΑ-ΔΑ-ΜΟΣ
 Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α ΔΙ-ΜΟΣ
 Α Ω Δ Α Π ΩΝ
 Π Ο Δ Α Γ Ρ Α
 Ι Ι Ρ Ν
 Σ Κ Α Π Α Ν Η

246. ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ (Ρέα, Ἰδὴ, στρεῖδι, Τάρας, ἔδρα, δαρεία, ἡδ.)—247. Πεντέλη (ΠΕΝΤΕ ΛΥκοί.)—248. ΣΥΡΟΣ-ΣΙΤΟΣ (Σάυρα, Υἱός, Ρή-τωρ, Ὀρμύς, Σάμου.)—249. Ὁ βόρειος πόλος ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Πῆρου. (Ὁδ-ὄρη-ὡς Πῶλ ὡς ἂν-ἐκαλύφθη ὑπὸ τοῦ-Πι ρει.)—

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ λέξις μετὰ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 σιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοῦ συνδρομητᾶς μας λεπτὰ 5 μόνον μετὰ πᾶσι στοιχεῖα τὰ διπλασίου, καὶ μετὰ πᾶσι τὰ τριπλασίου. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεροι τῶν 15 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωρὶς στίχος, ὅτω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μετὰ κεφαλαία ἢ παχία ἢ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 σιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς εἰς λέξεις ἀπλᾶς.—Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντίτιμον ἀγγελίου δὲν δημοσιεύονται.

Εὐγνωμονοῦσα Φίλη, καλῶς τὴν δέχθηκες τὴν ἐξάδερφην. Ἐπιτυχίαν εὐχομαι εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις. — Μαγαμένον Λουλουδάκι.

Τὸ πρῶτον ἤδη ἐμφανιζόμενος ἀπὸ τῶν στήλων τῆς Διαπλάσεως, χαίρετω τὸν ἀπανταχοῦ Διαπλασιόσωμον καὶ εὐχαριστῶ θερμῶς τὸ Γυμνάσιον Ἰωαννίνων.—Ἀνδρειωμένο Σούλι. (Γ', 126)

Παρακαλεῖται ὁ γνωρίζων ἐὰν ζῇ ὁ Νυκτοκόραξ καὶ ὁ Γόρδιος νὰ μετῶν τὴν ἰστορίαν διὰ τῆς «Διαπλάσεως». — Μεγάλη Ἑλλάς. (Γ', 127)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 32 ΦΥΛΛΟΥ
 [Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 281]

ΑΘΗΝΩΝ Μ. Θ. Πατανόπουλος, Ι. Α. Ἀραβαντινός, Στ. Σ. Ἀραβῶν, Ν. Σ. Ἀποστολάκης, Γ. Φ. Παλιασιάν, Π. Γ. Τζινοῦνης, Μαρία Γ. Βλαδιμήρου, Δίκαιος Ἀριστοῦδης, Καλλιόπη Εὐαγ. Διπλάρη, Ἐλὶν Γ. Ζήση, Ναυικά Καζάνη, Σοφία Ἀνισίου, Ἀντιμῶν τῶν Πατησίων, Π. Ν. Λωτοάκος, Ἀλ. Β. Σπυράκης.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ Γ. Σ. Σκανδαλίδης, Ἐνθουσιώδης Νεανίας, Ἀ. Κ. Ἡλιάδης, Μιχ. Κ. Τσιλιγκιρίδης, Γ. Ε. Μιλησιώτης, Καλλιόπη Καλμούκου, Ἑλλῆς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, Ἑμμ. Α. Τσολλάκης, Νικ. Παπασιάν (31), Χαρίλ. Α. Παντισίδης.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΡΙΝΙΟΥ Ἰουλίττα Α. Παναγοπούλου. ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ Π. Σ. Πόκος. ΑΝΔΡΟΥ Κ. Καρύδης (31, 32), Ζαννῆς Μ. Καῖρης (31, 32), Αἰὼν Σ. Τρικούνης, Α. Α. Καραουλάνης, Παν. Α. Χρηστοπούλου, Ἐλὶν Α. Γιαννίου (31), Πολυξίνη Α. Κουλούθρου.

ΒΟΔΟΥ Παν. Παρασκευόπουλος, Ἰω. Κ. Διαμαντόπουλος, Πηλὸς Κ. Διαμαντόπουλος, Κούλα Γκούκα, Ταῖα Γκούκα.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ Λουδ. Α. Μαρτζώκης (31, 32). ΚΑΛΑΜΩΝ Ἀρ. Θ. Κουτσομπόπουλος, Π. Γ. Ἀραβῶν.

ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ Ν. Θ. Αἰφας. ΚΕΡΚΥΡΑΣ Κυρ. Ι. Δεμπόνος, Σπ. Σκαφιδάς, Μαρ. Κωστής, Ἀλκ. Ν. Γιαννούσης, Στ. Σ. Δεσσύλλας.

ΝΑΥΠΛΙΟΥ Σεν. Χ. Σιώκος. Ἄννα Μ. Χαδιαράκου, Κλεομ. Γ. Κοτοπούλης.

ΤΡΙΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1910

Κατὰ τὰ προκηρυχθέντα, τὴν 15 Ἰουλίου τὸ ἀπόγευμα, ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 2331 οἱ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς, τὰς ὁποίας ἔλαβον οἱ πληρώσαντες μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης συνδρομὴν ἐτήσιαν, ἐννεάμηνον, ἐξάμηνον ἢ τρίμηνον, ἐντὸς τῆς ὁποίας συμπεριλαμβάνετο ἡ 15 Ἰουλίου. Ἐκκληρώθησαν δὲ κατὰ σειρὰν οἱ ἐξῆς 50 ἀριθμοί:

285, ἐκέρδισεν ἐν ὁρολόγιον τῆς τσέπης.

1392, 843, ἐκέρδισεν ἑκάστος τὸν Διπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 40 κατ' ἐκλογὴν τὸν.

47, 1776, 692, ἐκέρδισεν ἑκάστος τὸν Διπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 25 κατ' ἐκλογὴν τὸν.

1767, 554, 2189, 157, ἐκέρδισεν ἑκάστος τὸν Διπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 15 κατ' ἐκλογὴν τὸν.

411, 1578, 753, 1720, 1940, ἐκέρδισεν ἑκάστος ἀνὰ μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν «Διαπλάσεως» τοῦ 1911.

2159, 623, 87, 2216, 525, ἐκέρδισεν ἑκάστος ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης».

2013, 1001, 148, 827, 554, 1607, 2143, 1137, 1801, 1294, ἐκέρδισεν ἑκάστος ἀνὰ ἓν τὸν Διπλάσεως τῆς Β' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων φρ. 3, 50.

657, 1285, 783, 2142, 1610, 2254, 1465, 697, 1369, 201, 2321, 1516, 2272, 75, 1319, 967, 2305, 1093, 319, 1191, ἐκέρδισεν ἑκάστος, ἀνὰ ἓν τὸν Διπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων 1 φρ.

Ἡ ΑΠΟΣΤΟΛΗ τῶν δώρων πρὸς μὲν τοὺς κατόχους τοῦ πρώτου καὶ τῶν τεσσαράκοντα τελευταίων ἀριθμῶν θὰ γίνῃ κατὰ μὲν τὸ 35 φύλλον τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος, χωρὶς νὰ δικαιουται τις νὰ ζητήσῃ ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονεμηθέντος αὐτῷ δώρου δι' ἄλλου, οὔτε ἴσης οὔτε κατωτέρας ἀξίας. Πρὸς δὲ τοὺς κατόχους τῶν ἀριθμῶν, οἱ ὅποιοι ἐκέρδισαν τὸν Διπλάσεως κατ' ἐκλογὴν τῶν, ἀπευθύναντες σήμερον ἐπιστολὴν παρακαλοῦντες αὐτοὺς νὰ μὴ ὀρίσουν ποτὸς τὸν Διπλάσεως ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν.

Ἡ ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ τῶν Δώρων τοῦ 1910 θὰ γίνῃ τὴν 15ην Ὀκτωβρίου καὶ θὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτὴν πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ συνδρομηταί, ὅσοι ἐπληρώσαν ἤδη, ἢ θὰ πληρώσουν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς Κληρώσεως συνδρομὴν ἐτήσιαν, ἢ ἐννεάμηνον, ἢ ἐξάμηνον, ἢ τρίμηνον, ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ συμπεριλαμβάνετο ἡ 15η Ὀκτωβρίου 1910. Εἶνε δὲ τὰ Δῶρα τῆς Τετάρτης Κληρώσεως ὅμοια μετὰ τῆς ἀνωτέρω Τρίτης.

ΠΑΤΡΩΝ Γεωρ. Α. Γεωργιάδης, Ἰωάν. Α. Παπαδιαμαντόπουλος, Ἰω. Σ. Σαφαράκης, Π. Μαρτίπουλος, Καίτη Ἀχλὺν.

ΠΥΡΓΟΥ Ἐκκλ. Νικολαΐτοπούλου, Μαρία Βαζελιώτη.

ΣΠΑΡΤΗΣ Ἡλ. Κυρούσης, Ὑπερίφανο Πασιμί, Ἰωάν. Φιλιππόπουλος, Βρ. Ζάβρας, Ἀντιγόνη Ι. Κυρούση, Π. Βαμβακάκης.

ΣΥΡΟΥ Γ. Ν. Περδικάκης.

ΤΗΝΟΥ Σενία Δίμα.

ΤΣΑΓΕΣΙ Ἀργυρῶς χωρὶς ὑπογραφήν (31 32).

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ

ΑΔΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ Γ. Μοάτσος, Ἀθ. Βενε-κίδης, Ἀντ. Μαρκαντωνάκης, Δημ. Λυκάκης.

ΖΟΓΓΟΥΛΑΔΑΚ' Χρῖσ. Κόρμανης (30, 31).

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ Κωνστ. Μ. Κιούνης, Α. Σ. Σαλαμάκης, Ν. Ο. Αλφειδής, Ἀνδρ. Ἀράνης.

ΚΑΙΡΟΥ Μεν. Ρούλης, Θάλεια Ρούλη.

ΚΑΦ-ΕΛ-ΖΑΤΙΑΤ Ἀγγελιαφόρος Ἐρμής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ Μαρία Παλάτα, Ποθητὴ Κωνσταντινούπολις (31), Ἐλὶν Π. Ἀντωνίδου.

ΟΔΗΣΣΟΥ Μαρία Κλούβα.

ΠΟΡΤ-ΣΑΙΔ Ἰωάννης Δεσμός, Σταῦρος Λού-κας, Ἰωάν. Ι. Διαμαντάκης (31).

ΠΥΡΓΟΥ (Βουλγαρίας) Εὐαγγελία Γ. Λιγνῶς, Ὀλγα Κιτσιούκη.

ΡΕΘΥΜΝΟΥ Φιλελεύθερον Πνεῦμα, Α. Μια-ούλης.

ΣΑΜΟΥ Ν. Σ. Γιοκαρίνης, Α. Σ. Γιοκαρίνης.

ΣΜΥΡΝΗΣ Φωτεινὴ Π. Κασάπογλου, Π. Ν. Παντελίδης, Θάλεια Παπασόγλου.

ΣΤΕΦΑΝΟΥ Γεωρ. Παπαθεοφίλου (31).

ΧΑΝΙΩΝ Ἰωάν. Π. Κορμυδάς.

ΧΙΟΥ Πέτρος Αεονίδης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐδρόνων ὁρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτίθη-σαν εἰς τὴν Κληρωτίδα καὶ ἐκκληρώθησαν κατὰ σειρὰν οἱ ἐξῆς τρεῖς: ΠΕΤΡΟΣ Ν. ΔΕΩΤΣΑΚΟΣ, μα-θητὴς Γυμνασίου, ὁδὸς Διάκου ἐναντι ἀριθμοῦ 45 ἐν Ἀθήναις, ΕΛΕΝΗ Π. ΑΝΤΩΝΙΔΟΥ ἐν Κωνσταντίνῳ, ΑΔΙΚΙΝΟΟΣ Ν. ΓΙΑΝΝΟΥΣΗΣ μαθητὴς Γυμνασίου ὁδὸς Πανελληνίου ἐν Κερκίρῳ, καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐνεργάρι δι' ἓξ μῆνας, οἱ δὲ ἄλλοι δύο διὰ μίαν τριμηνίαν ἑκάστος.

Πλεονάζει δε. 1,90 διὰ τὸν προσεχὲς Διαγωνισμὸν. Οἱ ἀποστελλαντες ἀνεὺς δεκαλείπτον τὴν λύσιν διὰ ἀναφύονται, οὔτε οἱ ἀποστελλαντες πεντάλειπτον ἀντι δεκαλείπτον. (Γραμματόσημον 10 παρὰς ἰσοδυναμεῖ μὲ 5 λεπτά: ὥστε διὰ 10 λεπτὰ χρειάζεται γραμματόσημον 20 παρὰς).